

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 6. Sine potestate à Deo datâ in neminem posse intrare diabolos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

fas, inter maxima beneficia diuina, est
vnum, à dæmone insidente liberari; &
quod pauci agnoscunt, multò maius; dæ-
monem ita arceri, ut nos semper volens,
nunquam tamen audeat inuadere. Mul-
tos sanauit I E S V S, multa varijs beneficia
contulit, quæ iussit taceri, & nemini dici:
at quando, apud Gerasenos, eiuscmodi
Luc. 8.39. hominem liberauit, dixit illi : *Redi in domū
tuā, & narra, quanta tibi fecit Deus.* Quod
& ipse, qui sanatus fuerat, agnouit. Nam
abijt per vniuersam ciuitatem, prædicans,
quanta illi fecisset. I E S V S, quem proinde,
tanquam Deum, quem iussus est prædicare,
agnouit.

§. VII.

*Sine potestate à Deo data, in neminem posse in-
trare diabolos.*

Hæc talia igitur tantaque hominibus
damna ab hoste humani generis cur infer-
ri sinit Deus? Nam sine eius nutu non
Iob. 1.12. inferuntur. Si enim Iobum non potuit vel
& c. 2. 6. in fortunæ, vel in corporis bonis attinge-
re, nisi potestate à Mundi Authore &
Gubernatore accepta; quantò minùs po-
terit in ipsum hominem intrare, & vires ei-
us inibi vastare, sine concessa sibi à Numi-

RE,

ne, permissaque facultate? Enim uero si *Luc. 8. 32.*
neque in porcos potuit ingredi, sine eius
permisso, quis credat, id illi in homines li-
cere, nisi diuina prouidentia ita ordinante?
Quanta enim dæmones damna corpori-
bus & animabus obfessorum inferant, vi-
dimus. Si non refrænarentur, omnia pes-
sum irent. Est in illis vis maxima, volun-
tas nocendi summa: &, ut scriptura ait;
Non est super terram potestas, quæ comparetur Iob. 41.
et. Etenim, si permittantur, omnia nunc ²⁴⁰
possunt operari, quæ in natura pura
facere potuissent; cùm post peccatum na-
turalia in eis integra manserint, ut cum
S. Dionysio, & S. Thoma scholastici Do-
ctores tradunt. Ad has vires accedit in il-
lis voluntas & libido extrema mortalibus
damna inferendi. Cur igitur id non fa-
ciunt? manus illorum ligantur. Quod
etiam ex illis Christi verbis discimus: *Si-*
mon, Simon, ecce Satanas expetiuit vos, ut Luc. 22.
cribraret sicut triricum: ego autem rogan pro 31.
te, ut non deficiat fides tua. Impeditur igi-
tur saepe, ne noceat; &, ut noceat, Dei
debet sententiam voluntatemque expe-
ctare. Tantum potest, quantum ille
permittit, qui in unum hominem plus huic

S. Dionys.
dediuin.
nomin.

cap 4.
S. Thom.
I. p. q. 64.
a. 4.

carnifici permittit, in alium minus. Cur igitur diabolo, hosti suo & hominum, permittit Deus ista? Hosti, aio? immò hosti ferocissimo, crudelissimo, immanissimo, hosti corporum tortori, & animarum insidiatori.

Claud.
lib. 1. in
Ruffin.

Quid tale immanes unquam gesisse fe-

runtur

Vel Scinis Isthmiaca pinu, vel rupe pro-
funda

Scyron, vel Phalaris tauro, vel carcere
Sylla?

O mites Diomedis equi, Busiridis are-
Clementes. Iam Cinna pius: iam Spar-
tace lenis

Plutoni collatus eris.

§. VII.

Varie caussa, ob quas diuina bonitas homina
sinit ab insidente humani generis hoste
vexari.

Cur spiritus nequam in homines ingredi gestiat, caussa in proposito est; adeò voluntas illius auersa est à Deo, ut quia Deo nocere nequit, saltem creaturam illius dimicet: quam etiam idcirco odit, quia Deum odit; & cui inuidet, quod Diuina maiestas, relictâ Angelicâ naturâ, in uni-

tatem